

Iran Data Portal

Speaker or Agency: Mir-Hossein Mousavi

Title: Mousavi's statement for 5th of Azar (November 26) the anniversary of creation of 'Basij[1] of the Oppressed' by Imam Khomeini.

Language: English, Persian

Western Date: 25 November 2009

Persian Date: 4 Azar 1388

Source: <http://www.facebook.com/notes/mir-hossein-mousavi-myr-syn-mwswy/mir-hossein-mousavis-statement-15-full-english-translation-30th-anniversary-of-t/188687842605>, <http://www.kaleme.com/1388/09/04/klm-4075>

Mousavi's statement for 5th of Azar (November 26) the anniversary of creation of 'Basij[1] of the Oppressed' by Imam Khomeini.

In the name of God, the Compassionate, the Merciful

5th of Azar (November 26) is the anniversary of creation of 'Basij[1] of the Oppressed'

by Imam Khomeini. This anniversary is an opportunity to have a second look at this influential institution in the history of the Islamic revolution: What was the Basij? What is it now? and what should it be? What force created the Basij, and gave it a name and recognition? What made it a hero of all the different tastes and inclinations [of different classes] in a period of the modern history of this land? That glorious history and great success known as Basij was not achieved through extensive budgets, and expensive weapons.

It was not excellent institutionalized organization techniques that made the Basij as glorious as a tale of magnificent proportions. It was not military power that formed Basij.

Instead, it was deep and pure intentions that created this high tower and nurtured role models whose names are remembered as if they were loyal friends of the prophet.

In addition, in the history of the revolution, Basij is the symbol and centerpiece of courage and persistence of our nation. 30 years ago, Imam created 'Basij of the Oppressed' to stand against probable military assault of superpowers. This act was the most influential step taken to prevent any such attacks. In the past three three decades, powers great and small carried the most destructive of weapons. The only thing that stopped them from assaulting our soil or made them regret their assault was that they had seen the courage of the people who were not afraid of the strength of the powerful.

They had seen people who did not stop at anything to defend their rights and ideals.

Basij was a window through which this aspect of our nation was displayed. Basij was a manifestation of the union of [social] layers and different appetites among our people. When our caring father [Imam Khomeini] was planting this tree, he said: "A country that has 20 million youth, must have 20 million Basij members." How could have this been achieved if Basij belonged to only one mode of thinking, one group or one class? What he meant by the 20 million army was the color and capacity that could represent if not all, at least a big majority of the colors that exist in our society; something like the flags of prince of martyrs, [third Imam of Shiite] that is yearly raised everywhere throughout our country, and all of our social layers even some of the religious minorities gather around it. If Basij has turned into one of our nation's greatest achievements it was because of attention to such secrets. Otherwise, a name [Basij] cannot by itself achieve such almost artistic relics of greatness: The art of changing normal people to an

army who relies on God, the art of resisting and winning [the war] empty handed and the art of becoming the source and axis for the union and for the pride of a nation.

Today too, it's the same story. It is not orders of labels and symbols, words and appearances, neither is it types of discourse and accents nor sentences or magic that creates such schools [Basij or purposeful togetherness] of love, and great humans. All the Basijis, whether known or nameless, who are the pride of faith and land, did not become heroes because of their words. They were tested. Of course, there is not one person in this world who is not tested with choosing right from wrong.

"Do men think that they will be left alone on saying, 'We believe, and that they will not be tested? [2]

[Quran: Spider-2]

"We did test those before them, and Allah will certainly know those who are true from those who are false" [3]

[Quran: Spider-3]

The time has reached for the inheritors of Bagheris and Bakeris[4]. A new generation who are called Basijis and are in the middle of the darkest suspicions and upheaval [5].

Is this new generation similar to those who have fought along The Commander of Faithful in the Battle of Camel [6]? Or such similarities are pointless and those who make such similarities want Basij to be an oppressive machine to hit, capture, hurt and even kill the human beings whom their only sin is asking for justice? Who knows the answer to such questions? What is the real identity of the institution which is currently called "Basij of the Oppressed"? Is this an erratic institution that closes its eyes and breaks the arms and legs of its brothers and sisters when they are ordered to do so? Or is it an institution with the deepest insight that can distinguish the right way from wrong way in the darkest nights of upheaval. The night of upheaval is like a days for those who have doubts in their

answers to these questions.

"Whenever you are faced with Fitna (Upheavals) like parts of a dark night, Quran is yours [to get refuge and find your way]". Hear the response of the Prophet (Peace be upon him) to all these doubts that when upheavals gets into you like parts of a dark night you have to look through Quran! Quran is an intercessor that its intercession is always accepted, and if it becomes a witness against anyone its testimony is accepted.

A book that will lead to paradise anyone who considers it as a leader and will drive to hell anyone who goes against it. A book that guides to the best of ways. Quran is a book that clearly and explicitly orders us to be with the truthful. "O you who believe, fear Allah and be with the truthful" However, if the truthful were known, the night of upheaval would have ended. On the other hand it is clear that the truthful never lies. Those who lie in their most important political campaign are certainly not truthful. God-conciseness [7] is not their companion and faith is not compatible with them. Haven't you hear any lies in the past months?

"O you who believe, fear Allah and be with the truthful"

What was the Basij, what will be, and what is to be done?

The Basji that the Imam wanted would not stand against the nation, but would stand behind them and with them. [He envisioned] A Basji whose actions would go beyond political factions and its broad shoulders would protect all, a Basij that would enjoy the friendship of the people, a Basij that would be seeking people's friendship and unity. A Basij that would overlook the differences of opinion and protect the life and liberty of the masses that would see them all as brothers or one in creation. A Basji that would protect the privacy of people. Imam did not want the Basij as a tool of authority, but a place for people to project their own power, a place that would allow them to have a part in their own future. It was supposed to be that the actions and behavior of the Basij would be an example to the people, not to have the power of the Basij crush the people.

The Basij was not supposed to be on the government payroll and was not

supposed to receive bonuses for arresting people for participating in demonstrations. It is a sad day if the Basij becomes just another political party. This is not what the Imam wanted for the Basjiis. The Basji was not supposed to be an instrument to take away people's freedom in their votes.

My Basjii brothers! What were the faults or flaws in Imam [Khomeini]'s aspirations for Basij that you have abandoned them? Why should you ruin the image created based on the efforts of those before you? You are from the people and with the people. Why do the concepts that our people favour based on their nature, cause such hatred among our Basiji friends? What is bad about freedom? Why talking about freedom causes so much disgust in the heart of some of our Basiji friends as if freedom is a unforgivable sin?

We know that many of our cities' major crossroads are called freedom. Don't we say that subjects like human rights, women rights, minorities rights, and as such are exploited by great powers to hypocritically associate themselves with these concepts and demonstrate a good face ?

So why should those who are the main and noble owners of such values and ideals, distance themselves from them? Do they want their school of thought to look detestable? Why do you ban these concepts and consider them as criteria for being non-religious? Religious is like a favorite flower bestowed upon people. Its teachings are moderate and in agreement with people`s nature. Lest! Don't turn it in to a torn bush, that everyone who touches it gets harmed, like what our youth experiences [nowadays] in the streets.

Thirty years ago Basij came to existence just like a flower and a blast of light. If one desires return to that luminous original era, does that mean he has turned his back on the [Islamic] Revolution and intends to turn over the system? Isn't it a call to justice if one requests to return to the original version of Islamic evolution? If one demands the pure Islam of Mohammad, the one that Imam [Khomeini] was its mouthpiece and referral; if one expresses distaste toward superstitious and superficiality, which is sold to people in the name of religion; if one follows all the

articles of the constitution; if one asks for the loyalty to the vows made based on belief and humanity? Is it legitimate to smack such people in the streets, to torture them in the jails, to sentence them to long terms in prison? Do Islam and Koran teachings allow killing of the people who peacefully ask their rulers to be just?

"And they kill the people who asked them to be just. So warn them of a severe punishment [8]."

What was [the essence of] Basij before ? , and what will it turn into if it continues on the road laid for it? The force that once represented the courage of our nation is now used to terrorize Iranians? It is evident that the newest and the latest strategy adopted by the authoritarian minority are to create fear in people. They wear terrifying apparel and gather in military formations in the city streets to frighten their countrymen? They terrorize people because they themselves are terrified? Or they convict the sons of this revolution to 7, 10 and 15 years in prison to console themselves? And they don't realize how they are jeopardizing the national security with these short-sighted behaviors?

It is sufficient for great powers to see [our] people frightened to harass our nation. To see our people's courage undermined and their strength and their endurance uncertain to believe their dreams of the last 30 years [against our nation] are coming true.

Look at our two neighboring countries that are occupied by foreign forces. In both countries they attempted to terrify people and people were terrified. On the surface the [great] powers stepped into these countries with the promise to set them free. But they did not hide their greed in [seeing] horrified faces of people when they established places like Abu Ghraib. They told people of these two countries with outmost clarity that you are the people who were scared of Saddam and Taliban , now it is justified to be more scared of our terrorizing weaponry. Even the radical terrorists still savagely kill these people hoping they can rule them based on their fear as the bloodthirsty [dictators] did before them .

The victims of the brutalities of Saddam and Taliban are still paying for their lack of courage. But our nation owes its security and peace to courage and strength shown in the last thirty years.

Now some people in the country want to take this [social] capital away from us. [Our] people are either not frightened by their shows , which they are not and they will take away this last weapon away from them, or they will be scared. In that case will [only]these war toys [weapons] keep this country intact?

In our contemporary history Basij was not just a name , it was a conduct that we will always need.

[This is true] to the extent that if those responsible for Basij forget their duties and assignments we need to carry them out ourselves. It is a necessity, even more important than the goals of our movement , that forces us not to let anyone show greed in our fear.

And we should know, there is no color beyond black. [Creating] fear is their last effort.

Your opponents made a mistake and used what they had as the last resort against your peaceful strength. The true solutions to their [quandaries] are yourselves. The day you ask your opponents: "are the colorful flags you carry in the support of implementing the full constitution?" and they answered yes, welcome them. That day we will all be green.

Mir Hossein Mousavi

بیانیه شماره ۱۵ موسوی به مناسبت سالگرد تشکیل بسیج

بسم الله الرحمن الرحيم

پنجم آذرماه سالروز تاسیس بسیج مستضعفان از سوی امام خمینی و فرصتی است تا این نهاد موثر در تاریخ

انقلاب اسلامی در معرض نگاهی دوباره قرار گیرد. بسیج چه بود و چه هست و چه باید باشد؟ بسیج را چه چیز ساخت و چه چیز نامدار کرد و قهرمان تمامی سلیقه‌ها و گرایش‌ها در دوره‌ای از تاریخ معاصر این سرزمین قرار داد؟ آن سابقه درخشان و دستاورد بزرگ که بسیج نامیده شد با بودجه‌های کلان و سلاح‌های گران به دست نیامد. سازماندهی برتر نبود که از بسیج اسطوره ساخت و قدرت نظامی نبود که توانایی‌های بسیج را شکل داد، بلکه نیت‌هایی پاک و عمیق این بنای بلند را برافراشت و اسوه‌هایی را پرورش داد که هنوز هرگاه از آنان نام برده می‌شود گویندگان و شنوندگان، یاران پیامبر (ص) را به یاد می‌آورند.

علاوه بر این، بسیج در تاریخ انقلاب نماد و نهاد شجاعت و ایستادگی ملت ماست. سی سال پیش از این امام بسیج مستضعفان را در مقابله با احتمال حمله نظامی ابرقدرت‌ها به وجود آورد و این موثرترین اقدام ممکن برای پیشگیری از آن خطر بود. در این سه دهه هیچ سلاحی وجود نداشت که قدرت‌های بزرگ و کوچک مخرب‌تر از آن را در اختیار نداشته باشند و تنها چیزی که آنان را از گزند رساندن به این خاک منصرف و یا پشیمان می‌کرد ملاحظه شجاعت مردمی بود که از قدرت قدرتمندان نمی‌ترسیدند و در دفاع از آرمان‌ها و حقوق خود کوتاهی نمی‌ورزیدند. بسیج قابی بود که این چهره از ملت ما را به نمایش می‌گذاشت.

و بسیج جلوه‌گاهی بود برای ظهور یکپارچگی اقشار و سلیقه‌های گوناگون مردم ما. زمانی که پدر دلسوز ما این نهال را غرس می‌کرد گفت: «کشوری که بیست میلیون جوان دارد، باید بیست میلیون بسیجی داشته باشد». چنین هدفی چگونه می‌توانست تحقق بیابد اگر بسیج به یک سلیقه یا نحله یا فرقه یا قشر تعلق پیدا می‌کرد؟ بلکه مقصود او از ارتش بیست میلیونی ایجاد آن ظرفی و رنگی بود که بتواند تمام، یا لاقلاً اکثریت عظیمی از رنگ‌های جامعه را در خود جمع کند؛ شبیه‌ترین چیز به پرچم‌های سالار شهیدان (ع) که هر ساله در کشور ما بلند می‌شود و همه اقشار مردم ما، حتی برخی از اقلیت‌های دینی را گرد خویش می‌آورد.

اگر بسیج به یکی از بزرگترین دستاوردهای تاریخی ملت ما تبدیل شد به خاطر توجه به چنین رمزهایی بود، والا از صرف یک نام چنین هنرهایی ساخته نیست؛ هنر تبدیل انسان‌هایی عادی به لشکر مخلص خدا، هنر پایدار ماندن و پیروز شدن با دستانی خالی و هنر محور و مایه وحدت و سربلندی یک ملت تاریخی و بزرگ قرار گرفتن.

اینک نیز داستان همین است. نوعی از نام‌ها و نشانه‌ها، نوعی از کلمات و ظواهر، نوعی از لحن‌ها و لهجه‌ها، نوعی از جملات و طلسم‌ها... نیستند که مدرسه‌های عشق و انسان‌های بزرگ می‌سازند. تمامی بسیجیان نامدار و گمنامی که ایمان و ایران به آنان افتخار می‌کند به صرف ادای چند حرف در میادین سابقین قهرمان نشدند. آنان

در بوته قرار گرفتند. و در این جهان کیست که در بوته‌های فتنه آزموده نشود؟

احسب الناس ان يتركوا ان يقولوا آمنا و هم لا يفتنون.

آیا مردم گمان کردند همین که بگویند ایمان آوردیم به حال خود رها می‌شوند و در فتنه‌ها آزموده نخواهند شد؟

و لقد فتننا الذين من قبلهم و ليعلمن الله الذين صدقوا و ليعلمن الكاذبين

به تحقیق کسانی را که پیش از آنان بودند آزمودیم و خداوند خواهد دانست کسانی را که راست گفتند و خواهد دانست آنانی را که دروغ‌گویند.

اینک نوبت به وارثان باقری‌ها و باقری‌ها رسیده است. نسل جدیدی که بسیجی نامیده می‌شود امروز در بوته تاریک‌ترین شبهه‌ها و فتنه‌ها قرار دارد. آیا این نسل جدید نیز شبیه به کسانی هستند که جنگ جمل را در رکاب امیرمومنان (ع) مبارزه کردند؟ یا این قیاس‌ها واهی است و کسانی که این‌گونه قیاس می‌کنند بسیج را ماشینی سرکوبگر می‌خواهند برای زدن و گرفتن و آزار و حتی قتل انسان‌هایی که تنها جرمشان دعوت به دادگری است؟ چه کسانی جواب این سوال را می‌دانند؟ هویت آن سازمانی که اینک بسیج مستضعفان نامیده می‌شود به راستی چیست؟ دستگاهی بی‌نیت که بفرموده چشمانش را می‌بندد و دست و پای خواهران و برادرانش را می‌شکند، یا نهادی مجهز به عمیق‌ترین بصیرت‌ها که می‌تواند در ظلمانی‌ترین شب‌های فتنه راه را از بیراهه تشخیص دهد؟ شب فتنه روز کسانی است که در پاسخ به این پرسش‌ها مردد مانده‌اند.

إذا التبت علیکم الفتن قطع اللیل المظلم فعلیکم بالقرآن. پاسخ پیامبر (ص) را به تمامی این تردیدها بشنوید که وقتی فتنه همچون پاره‌های شب تاریک شما را فرا گرفت باید به قرآن رو کنید. قرآن شفیع است که اگر به سود کسی شفاعت کند از او پذیرفته خواهد شد و چون به رغم کسی شهادت دهد تصدیق می‌شود؛ کتابی که هرکس آن را پیشوا و پیشرو بگذارد به بهشت می‌رود و کسانی را که به آن پشت کنند به سوی دوزخ می‌راند؛ کتابی که به سوی بهترین راه هدایت می‌کند؛ کتابی که به روشنی و صراحت ما را فرمان می‌دهد تا با راستگویان باشیم.

یا ایها الذین آمنوا اتقوا الله و كونوا مع الصادقین

ای کسانی که ایمان آورده‌اید از خدا پروا کنید و با راستگویان باشید.

ولی اگر معلوم بود کدام گروه راستگو هستند که شب فتنه به پایان می‌رسید. در عین حال این قدر معلوم است که راستگویان دروغ نمی‌گویند. کسانی که در مبارزه سیاسی اصلی‌ترین شیوه‌شان دروغ گفتن است حتماً راستگو نیستند؛ تقوا در همدستی با آنان و ایمان سازگار با پیرویشان نیست. آیا در این چند ماهه هیچ دروغی نشنیده‌اید؟ ای جماعت مومنان! تقوا کنید و با راستگویان باشید.

بسیج چه بود و چه خواهد بود و چه باید باشد؟

بسیجی که امام می‌خواست در مقابل ملت قرار نمی‌گرفت، بلکه در کنار مردم و پشت‌سر آنان بود؛ بسیجی که فراتر از جناح‌ها عمل کند و بازوان بلندش همه اقشار را در بر بگیرد؛ بسیجی که از دوستی مردم لذت ببرد؛ بسیجی که به دنبال رفاقت و محبت و یگانگی مردم باشد؛ بسیجی که بدون توجه به اختلافات سلیقه‌ای خود با دیگران حافظ عرض و ناموس‌شان باشد، که آنان یا برادر او در دینند و یا نظیر او در آفرینش؛ بسیجی که حرمت حريم‌های خصوصی مردم را حفظ کند. امام بسیج را به عنوان ابزاری برای قدرت حاکمان نمی‌خواست، بلکه نهادی برای قدرت مردم می‌دید تا حاکمیت آنان بر سرنوشتشان تضمین نماید. قرار بود رفتار و اندیشه بسیجی در مردم اثر کند، نه آن که قدرت بسیج بر سر مردم فرود آید. قرار نبود بسیج جیرمخوار دولت شود و به ازای دستگیر کردن مردم در اجتماعات پاداش سرانه بگیرد. افسوس بر بسیج اگر تا حد یک حزب سیاسی تنزل کند؛ این آن چیزی نیست که امام ما برای بسیجیان می‌خواست. قرار نبود بسیج به دستگاهی تبدیل شود که اختیار انتخاب و آزادی رای را از مردم بستاند.

برادران بسیجی من! کدام عیب و کاستی در آرزوهای امام برای بسیج وجود داشت که از آنها کناره گرفته شود؟ و چرا باید چهره‌ای که با زحمات گذشتگان شما پدید آمد به کدورت‌ها آلوده گردد؟ شما خود با مردمید و از مردمید. مفاهیمی که فطرت مردم آنها را می‌پسندد چرا باید در نزد برخی از دوستان بسیجی ما نفرت ایجاد کند؟ کدام زشتی در نام‌هایی چون آزادی وجود دارد که وقتی بر زبان می‌آید قلب بعضی از آنان را مشمئز می‌کند، گویی که نام بزرگترین گناهان باشد؟ حال آن که هنوز بزرگترین میعادگاه‌ها در اکثر شهرهای ما به نام آزادی خوانده می‌شوند. مگر نمی‌گوییم عنوان‌هایی چون حقوق بشر، حقوق زنان، حقوق اقلیت‌ها، و امثالشان محمل‌هایی است تا قدرت‌ها ریاکارانه خویشتن را به آنها الصاق کنند و سیمایشان را زیبا جلوه دهند؟ چرا آنهایی که قاعدتا باید صاحبان اصلی و اصیل چنین آرمان‌هایی باشند از آنها فاصله می‌گیرند؟ مگر می‌خواهند مکتب‌شان کربه جلوه کند؟ چرا این مفاهیم را لعن می‌کنیم و ملاک بی‌دینی قرار می‌دهیم؟ دینی که چنان یک بوته گل دلخواه برای بشر ارمغان آورده شد، از بس که آموزه‌هایش ملایم و موافق با فطرت بود. مبادا آن را تبدیل به یک بوته خار کنیم تا هرکس با هر گوشه از آن تماس می‌گیرد زخمی شود؛ زخم‌هایی از نوع آنچه جوانان ما در

خیابان‌ها می‌بینند.

بسیج نیز سی سال پیش از این همچون یک بوته گل و یک پارچه نور متولد شد. آیا اگر کسی رجعت به آن عهد نورانی و نخستین را بخواهد به انقلاب پشت کرده است و دست به براندازی نظام زده است؟ آیا اگر کسی بازگشت به نسخه اصیل انقلاب اسلامی را طلب کند، آیا اگر کسی خواستار آن اسلام ناب محمدی که امام منادی و معرف آن بود باشد و از خرافه‌پرستی‌ها و قشری‌گری‌هایی که با نام دین به مردم فروخته می‌شود بیزاری بجوید، آیا اگر کسی اجرای بدون‌تنازل قانون اساسی را دنبال کند، آیا اگر کسی از وفاداری به عهدهای ایمانی و انسانی بپرسد جز به دادگری فراخوانده است؟ آیا چنین کسانی باید در خیابان‌ها کتک بخورند، در زندان‌ها شکنجه ببینند و به حبس‌های طولانی‌مدت محکوم شوند؟ آیا اسلام و قرآن اجازه می‌دهد مردمی که با مسالمت حاکمانشان را به عدالت امر می‌کنند کشته شوند؟

و یقتلون الذین یامرون بالقسط من الناس فبشرهم بعباب الیم

و مردمی را که به دادگری امر می‌کنند به قتل می‌رسانند، پس آنان را به عذابی دردناک بشارت ده.

بسیج چه بود و چه خواهد بود اگر به مسیری که پیش‌رویش گذاشته شده است ادامه دهد؟ آن نیرویی که یک زمان نماینده شجاعت ملت ما بود آیا اینک به کار گرفته شود تا ایرانیان را بترساند؟ کاملاً پیداست که آخرین و تازه‌ترین راهبرد اقلیت اقتدارطلب ایجاد هراس در مردم است. آیا لباس‌های مخوف می‌پوشند و در خیابان‌های شهر آرایش‌های نظامی به خود می‌گیرند تا هم‌وطنانشان را مرعوب کنند؟ یا مردم را می‌ترسانند چون خود می‌ترسند؟ یا فرزندان انقلاب را به هفت سال و ده سال و پانزده سال زندان محکوم می‌کنند تا به خود تسلی داده باشند؟ و فکر نمی‌کنند که با این رفتارهای کوتاه‌بینانه چگونه امنیت ملی کشور را در معرض خطر قرار می‌دهند.

کافی است مردم بترسند تا پای قدرت‌ها به مرزهای این بوم باز شود. کافی است سمعه شجاعت این ملت خدشه‌دار گردد و بیگانه در دلاوری و استواری آنان تردید کند تا خواب‌های سی ساله تعبیر شود. به دو کشور همسایه ما که اینک در اشغال خارجی قرار دارد نگاه کنید. در هر دو آنها نخست مردم ترسانده شدند و ترسیدند. ظاهراً قدرت‌ها با شعار آزادی‌بخشی به این دو کشور قدم گذاشتند، در عین‌حال که وقتی ابوغریب‌ها را به راه می‌انداختند طمع خویش را در چهره‌های وحشت‌زده مردم پنهان نکردند. آنها با صراحتی که بیشتر از آن ممکن نبود به مردم این دو کشور می‌گفتند شما همان‌هایی هستید که از صدام و طالبان وحشت داشتید، پس اینک حق آن است که از سلاح‌های رعب‌انگیزتر ما بیشتر بترسید. حتی تروریست‌های افراطی هنوز به آن امید که بتوانند

همچون خونخواران پیش از خود بر هراس مردم این کشورها حکومت کنند آنان را بیرحمانه می‌کشند. قربانیان ددمنشی‌های صدام و طالبان هنوز دارند تاوان ترس خود را می‌پردازند، کما این که ملت ما هنوز امنیت و آرامش خویش را مرهون شجاعت و استحکامی است که در طول سی سال گذشته به نمایش گذاشت.

حال کسانی در داخل کشور می‌خواهند این سرمایه را از ما بگیرند. در مقابل نمایش‌های آنان مردم یا نمی‌ترسند، که نمی‌ترسند، و این آخرین حربه هم از آنان سلب می‌شود، و یا خدای ناکرده می‌ترسند. در آن صورت آیا اسباب‌بازی‌های جنگی از تمامیت این کشور حفاظت خواهد کرد؟

بسیج در تاریخ معاصر ما نه فقط یک نام، بلکه یک عملکرد بود که هرگز از آن بی‌نیاز نمی‌شویم؛ تا جایی که اگر معدودی از متصدیان این عملکرد ماموریت‌های خود را فراموش کنند لازم است ما مردم خود آنها را بر عهده بگیریم. ضرورتی، حتی به مراتب مهم‌تر از آرمان‌های جنبش سبز ما را مجبور می‌کند که اجازه ندهیم کسی در ترسیدن ما طمع کند.

و بدانیم که بالاتر از سیاهی رنگی نیست. ترساندن آخرین تیر ترکش است. مخالفان اشتباه کردند و در مقابل مسالمت و مقاومت شما آن را به کار بردند تا اگر کارگر نشود چاره دیگری نداشته باشند. چاره راستین آنها هم خود شما بود، روزی که از مخالفان خود بپرسید آیا پرچم‌های رنگارنگ شما نیز به معنای اصرار بر اجرای بدون تنازل قانون اساسی است، و اگر آری گفتند آنها را بپذیرید. آن روز وقتی است که همه با هم سبز می‌شویم.

میر حسین موسوی